

χάμω πράματα καὶ τὰ ρίχνει μέσα. Φωνάζει αὐτῇ, Μπάριμπα, μπάριμπα, ἂν εἶσαι χριστιανός, ἔλα νὰ μὲ γλυτώσεις. Γυρίζει αὐτὸς, βλέπει τὴν κοπέλλα, παίρνει τὴν τσάπα του, πάγει, σκίφτει, μεγαλώνει τὴν τρύπα, βγαίνει αὐτὴ ὄξω κι ἀρχίζει τὰ παρακάλια. Τζάνουμ, μπάριμπα, τοῦ ἔλεγε, πάρε με μαζὶ σου. Τὴ ρωτᾷ αὐτὸς, δηγείται ἐκείνη μὲ τὴν ἀράδα καταπῶς εἶταν τὰ πράματα. Τὴ λυπήθηκε ὁ γέρος, τὴ βάζει μέσα στὴ σακκοῦλα του, βάζει ἀπὸ πάνω καὶ τὸν πηλό τοῦ μαζέμε, καὶ θαρροῦσε πῶς εἶταν ὅλη ἡ σακκοῦλα πηλός. Τὴ χτυπᾷ λοιπὸν στὸν ὦμο, καὶ δρόμο γιὰ τὸ σπίτι του. Μόλις βγήκε ἡ κοπέλλα ἀπὸ τὴν τρύπα, πῆγαν οἱ κλέφτες μὲ τὸν ἄντρα της τὸν πρωτοκλεφταρᾶ. Νὰ δύν πῶς λείπει αὐτῇ, ἀρχίζουν καὶ τρέχουν ἄλλοι ἀπὸ δῶ κι ἄλλοι ἀπ' ἐκεῖ νὰ τὴ ζητοῦν. Ἐκεῖ ποῦ τρέχανε, βρίσκουν τὸ γέρο φορτωμένο μὲ τὴν σακκοῦλα, πηγαίνουν κοντὰ του. Ἰσως καὶ μάθουν τίποτα. Αὐτὸς, ποῦ τὰ κατὰλαβε, λέγει μονάχος του, τώρα ἐγὼ πρέπει νὰ κάνω τὸν κουφὸ. Πηγαίνουν πῶς κοντὰ, τοῦ λέγουν, Καλησπέρα, μπάριμπα. Λέγει αὐτὸς, πλὸ πουλῶ. Μήπως εἶδες καμιά κοπέλλα νὰ περνᾷ ἀπὸ δῶ ἴσια με δεκάξη δεκαφτὰ χρονῶ; ἐκείνος πάλι λέγει, δώδεκα παράδες τὴν ὄκτ' ὀνὸ δίνω. Τότε αὐτοὶ εἶπαν ἀνάμεσα τους. "Αἰντε νὰ τραβοῦμε, κι αὐτὸς ὁ γέρος τᾶχει χαμμένα. Σὰν ξεμάκρυναν οἱ κλέφτες, λέγει ὁ γέρος τῆς κοπέλλας: Καλὰ κόρη μ', τὰ καταφέραμε. Πάγει ὁ γέρος στὸ σπίτι, καλησπερίζει τὴ γριά του, εἶπειτα τῆς λέγει. "Ἐλα νὰ μὲ βοηθήσεις νὰ κατεβάσω τὴν σακκοῦλα μου. Αὐτὴν τῆς φάνηκε παράξενο μαθὲς, κάθε βραδύ ὁ γέρος τὴν κατέβαζε μονάχος του, ἀπόψε γιατί φωνάζει νὰ τὴ κατεβασοῦμε μαζὶ. Πάγει κοντὰ, τῆς λέγ' αὐτὸς, πρόσεχε μὴν τὴ χτυπήσης δυνατὰ κάτω, γιατί σ' ἔφερα μιὰ ψυχοπαίδα καὶ τὴν ἔχω αὐτοῦ μέσα. Ἀνοίγει ὁ γέρος τὴν σακκοῦλα, βγαίνει ἀπὸ μέσα μιὰ κοπελλιὰ σὰν τὸν κίονο. Ἡ γριά πλιά τρελλάθηκε ἀπὸ τὴν χαρὰ της, καὶ μάλιστα σὰν εἶδε τὸ βιὸς ποῦ σήκωνε καὶ τὰ καλά. Τὴν εἶχαν πλιά, νὰ μὴ βρέξ' ὁ Θεὸς καὶ σπάζῃ ἀπάνω της. Σὰν περᾶσανε δύο χρονῶ, ἡ κόρη μιὰ μέρα στολισμένη ὅπως εἶτανε κάθησε στὸ παναθῆρι. Περνοῦσε ἐκείνη τὴν ὥρα τὸ βασιλόπαιδο, τὴν εἶδε, τὴν ἄρεσε. Πάγει καὶ λέγει τῆς μάννας του. Στὸ τὰδε μέρος εἶδα μιὰ κόρη καὶ πολὺ τὴν ἄρεσα. "Ἀν θέλεις κ' ἐσύ, πές το, νὰ μὰς τὴ δώσουν. Ἡ μάννα ποῦ ἄκουγε γι' αὐτὴ τὴν κοπέλλα νὰ λέγουν τόσα καλά, τὸ δέχτηκε, καὶ μὲ μιὰς ἔστειλε προζενειά. Ἡ γριά σὰν τᾶκουσε, τί λέγει, τὸ βασιλόπαιδο τὴν ζητᾷ καὶ δὲ θὰ τὴ δώσω; Τὴν παίρνουνε γέρος καὶ γριά, κι ἀπ' τοῦ γαμπροῦ τὸ σογι ἓνα σουροῦ τὴν πάγουνε στὸ παλάτι, καὶ γίνεται γάμος μέγας καὶ πολὺς. Ὁ κλέφτης ποῦ ἀκόμα ξακολουθοῦσε νὰ γυρεύῃ τὴν κοπέλλα του, περνοῦσε μιὰ μέρα μπροστὰ ἀπὸ τὸ παλάτι, καὶ κατὰ τύχη ἐκείνη καθότανε στὸ παράθυρο καὶ ἔτρωγε μήλο. Κ' ἔτυχε καθὼς πετοῦσε ἓνα φύλλο ποῦ τὸ πᾶστρευε, νὰ πέρσ' μπροστὰ στὸν κλέφτη. Γυρίζει νὰ δῇ ποῖς εἶναι τοῦ πετᾷ: τὸ φύλλο, βλέπει στὸ παναθῆρι τὴν κοπέλλα. Δὲν μπόρεσε πλιά νὰ βαστάξῃ τὸ θυμὸ του, καὶ τῆς λέγει: ἄχ, ἐσύ ποῦ μ' ἀράνισες τόσον καιρὸ νὰ τρέχω καὶ νὰ σὲ γυρεύω, νὰ δῆς τί θὰ σοῦ κάνω. Αὐτὸς γιὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ μπεῖ μὲς τὸ παλάτι, πιάνει καὶ βάζει τοὺς συντρόφους του μέσα σὲ τουλούμια. Τοὺς φορτώνει ὕστερα ἀπάνω στὶς καμήλες καὶ περνᾷ τὸ βράδυ βράδυ μπροστὰ ἀπὸ τὸ παλάτι. Ἐβόρεχε κιόλα, καὶ φωνάζει. Ἄμάν, Βασίλισσα, λυπήσου τὸ δούλο σου. Νυχτιάστικα στοὺς δρόμους ξένος ἄνθρωπος καὶ μὲς στὴ βροχῇ, ποῦ νὰ πάγω μὲ τὰ φορ-

τωμένα τὰ καμήλια. "Ἀνοίξε καὶ βάλε με σ' ἓνα μέρος νὰ περάσω τὴν βραδιά, καὶ ὁ Θεὸς νὰ σοῦ τὸ πλεῖον αὐτὸ τὸ καλό. Ἡ βασίλισσα ὅταν ἄκουσε ἔτσι νὰ τὴν παρακαλεῖ, τὸνε λυπήθηκε, ἀλλὰ γνώρισε καὶ τὴ φωνή του. Τί νὰ κάμει τώρα. Διατάζει τοὺς τοὺς δούλους της, ἀνοίγουν ἓνα κατόγι, τὸνε βάζουνε μέσα μὲ τὰ καμήλια του, εἶπειτα κατὰ διαταγὴ της τὸν πῆραν αὐτὸν ξεχωριστὰ, τὸν κάνουνε στουπὶ ἀπὸ τὸ μεθύσι, εἶπειτα τὸν πῆγανε στὴ βασίλισσα. "Ἀρχισε αὐτὴ νὰ τὸνε ρωτᾷ ποῖς εἶναι, καὶ γιατί δὲν ἔλεγε τὴν ἀλήθεια. Τί νὰ σοῦ πῶ, λέγει, ἀφοῦ τὰ ξέρεις. Πιάνει ἀπὸ τὸ μεθύσι του καὶ τῆς λέγει ὅλα ὅσα εἶχε μέσα στὸ νοῦ του. Διατάζει τότες ἡ Βασίλισσα καὶ κατεβαίνουν καὶ σφάζουν τοὺς συντρόφους του ποῦ εἶταν μέσα στὰ τουλούμια. Ἐκεῖνον τὸνε ρίξανε μέσα στὴ φυλακῇ, κ' ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρονῶ καὶ πολλὰ βάσανα ἀπέθανε. Ἡ κοπέλλα τότες βρῆκε τὸν πατέρα της καὶ τὶς ἀδερφάδες της, τὶς πῆρε στὸ παλάτι μέσα καὶ ζοῦν καὶ βασιλεύουν ἴσια μὲ σήμερα.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΚΡΟΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΑΜΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟ

Οἱ πλούσιοι σὶδὸν Κρόνο γειὰ νάχη. Νομίζεις ὅτι μονάχα σ' ἐμένα, ὦ Κρόνο, ἔχουνε γραφεῖ κῦτά ἀπὸ τοὺς φτωχοῦς, καὶ δὲν ἔχει ὡς τώρα ξεκουραθεῖ κι ὁ Δίας ἀπ' αὐτούς, ποῦ φωνάζουν καὶ γυρεύουνε σῶνει καὶ καλὰ νὰ γίνῃ τὸ ξαναμοῖρασμα καὶ τὰ βάνουνε μὲ τὴν τύχη, ὅτι δὲν ἔχει κάμει ἴσια τὴ μοιρασιά καὶ μ' ἐμὰς ὅτι δὲ θέλομε νὰ τοὺς δώσομε τίποτις ἀπὸ τὰ δικὰ μας; Μὰ ξέρει ἐκεῖνος, ἀφοῦ εἶναι Δίας, ποιοὶ φταῖνε, καὶ γιὰ τοῦτο δὲν προσέχει καθόλου σ' αὐτούς. Σ' ἐμένα ὅμως θάπολογηθοῦμε, μιὰ καὶ μὰς κυβερνᾷς τώρα. Ἐμεῖς λοιπὸν ἐπειδὴ τὰ προσέξαμε ὅσα μὰς ἔχεις γράψει, ὅτι εἶναι καλὸ νὰ βοηθήσομε ἀπὸ τὰ πολλὰ μας ὅσους ἔχουν ἀνάγκη: καὶ ὅτι εἶναι πῶς εὐχάριστο νὰ συναναστρέφομαστε καὶ νὰ ξεφαντόνομε μὲ τοὺς φτωχοῦς, πάντα κάναμε ἔτσι, ζώντας μὲ τὸν ἴδιο ὅπως κι αὐτοὶ τρόπο, γιὰ νὰ μὴν κατηγορήσουν καθόλου μήτε κι αὐτὸν τὸ συντράπεζο. Μὰ κείνοι, ἂν κ' ἔλεγαν στὴν ἀρχὴ ὅτι ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ λίγα, μιὰ καὶ τοὺς ἀνοίξαμε τίς πόρτες, δὲν ἔπαψαν νὰ ζητᾶνε ὅσα ἀπὰς στ' ἄλλο: κι ἂν δὲν τὰ παίρνουν ὅλα ἀμέσως μόλις τὰ ζητήσουνε, θυμὸς καὶ μίσος καὶ πρόχειρες οἱ βλαστήμιες, καὶ ἂν κ' εἶναι ψέματα, ὅσα λένε γιὰ ἐμὰς μολαταῦτα ἐκείνοι ποῦ τᾶκοῦνε μπορεῖ νὰ τοὺς πιστεῖουν. ἐπειδὴ αὐτοὶ τὰ ξέρουνε μὲ τὸ νὰ μὰς συναναστρέφονται. Κ' ἔτσι θὰ γίνῃ ἓνα ἀπὸ τὰ δύο, ἢ πρέπει καθένας μας νὰ εἶναι ὁλόκληρα ὀχτρός τους μὲ τὸ νὰ μὴ δίνῃ τὴ ἀφοῦ τὰ παρατήσῃ ὅλα ἀμέσως νὰ εἶναι πολὺ φτωχὸς καὶ νὰ γίνῃ κι αὐτὸς ἓνας ἀπὸ τοὺς ζητιάνους.

Καὶ ἄλλα ἴσως εἶναι ὑποφερτὰ: μὰ στὰ δεῖπνα, ἀφοῦ παραμελήσομε νὰ χορτάσουν καὶ νὰ περιδρομιάσουν κι αὐτοὶ, ἄμα πιόνε περισσότερο ἀπ' ὅσο πρέπει ἢ τσιμποῦνε τὸ χεῖρι ὁμορφου κοπελιοῦ ἐνῶ δίνει τὸ ποτήρι ἢ ρίχνονται τῆς ἀγαπητικῆς ἢ τῆς παντρεμένης γυναίκας: εἶπειτα ἀφοῦ ξεράσουν ἀπάνω στὸ τραπέζι μὰς βρίζουνε τὴν ἄλλη μέρα πηγαινάμενοι στὴν ἀγορᾶ, λέγοντας ὅτι διψᾶσαν κι ὅτι τοὺς τρέλλανε ἢ πεῖνα. Κι ἀνίσως σοῦ φαινόμαστε ὅτι λέμε ψέματα γι' αὐτούς, θυμήσου τὸν ἐδικὸ σου παράσιτο τὸν Ἰξίωνα, ποῦ ἂν κι ἀξιώθηκε

νὰ λάβῃ μέρος στὸ τραπέζι σας, παίροντας τὸ ἴδιο ἀξίωμα μ' ἐσᾶς, ἀφοῦ μέθυσε ριχτήκε τῆς Ἡρας ὁ ἔριφος. Αὐτὰ κι ἄλλα τόσα εἶναι, κείνα, ποῦ ἐξαιτίας τους ἀποφασίσαμε ἀπὸ δῶ καὶ πέρα καὶ γιὰ τὴν ἐδικὴ μας σιγουριά νὰ μὴν ἀφίνομε πιά νὰ ζυγόνουν τὸ σπῆτι μας. Μὰ ἀνίσως ὑποσκέθηκαν μπροστὰ σου ὅτι θὰ ζητᾶνε λίγα καθὼς λένε τώρα, κι ὅτι δὲ θὰ κάνουν τίποτα ξαδιάντροπος ἀπάνω στὸ τραπέζι, καλῶς νὰ κοπιᾶζον στὰ δεῖπνα μας κι ἄς μὰς συναναστρέφονται. Καὶ φορεματα, καθὼς ἐσύ προστάξεις, θὰ στείλομε καὶ χρυσάρι ὅσο εἶναι βολετὸ νὰ ζοδέψομε παραπάνω καὶ κοντολογῆς τίποτα δὲ θὰ παραμελήσομε: μὰ κι αὐτοὶ ἀφοῦ πάψουνε νὰ μὰς συναναστρέφονται μὲ πονηριά, ἄς εἶναι φίλοι μας ἀντὶς κόλακες καὶ παράσιτοι. Κ' ἔτσι καθόλου δὲ θὰ μὰς κατηγορήσῃς ἐμὰς, ἀνίσως θέλουν κ' ἐκεῖνοι νὰ κάνουν τὰ ὅσα πρέπει.

Μετάφρασμα ΗΑΙΑ ΒΟΥΤΙΕΡΙΑΔΗ

Ἡ Κοινή Γνώμη

ΟΙ ΒΕΒΗΛΟΙ

Ἀγαπητέ Νουμά,

Τίποτα δὲ θάφισον ἀμαχάριστο οἱ βέβηλοι: τίποτα. Ὅλα θὰν τὰ ρίξουνε μέσα στὴ βρωμερῇ καταβάθρα τους ποῦ λέγεται «τὸ Ἀνάγνωσμα μας», ὅλα θὰν τὰ πενταροποιοῦσαν, τὴ θρησκεία, τὸ ἔθνος, τὴ φιλολογία μας, ἀπὸ τὴ λύσσα ποῦ τοὺς ἔχει πιάσει ὅχι μόνον νὰ κλέβουν τίς πεντάρες τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ νὰν τοῦ φαρμακῆνον τὴν ψυχῇ.

Ἡ «Ἑσπερινῇ» ἀφοῦ ξεθέωσε καὶ ἀναγνωσματοποίησε ὅλους τοὺς Ἄγιους κι ὅλες τίς Μαγδαληνές, ἔβαλε χεῖρι καὶ στὸ Σολωμὸ καὶ μεταμόρφωσε σὲ ἀνάγνωσμα τὸν ἀθανάτο «Λάμπρο» του. Ἀμα τελώσει ὁ «Λάμπρος», νὰν τὸ δεῖτε, θὰ κάνει ἀνάγνωσμα τοὺς «Ἐλευθέρους πολιορκημένους», καὶ στὸ τέλος θάναγνωσματοποιήσῃ καὶ τὸν «Ἐθνικὸ Ὑμνο» του.

Ποῦ μπορεῖς νὰν τοὺς βαστήξῃς τοὺς ἀλιτήριους ὅταν πρόκειται γιὰ τὴν πεντάρα!

Δὲν ξέρω ἂ θὰ ψηφιστεῖ ποτὲ κανένας νόμος ποῦ νὰ προστατεύῃ τὴν πνευματικὴν ἰδιοκτησίαν, εἶναι ὅμως ἀνάγκη νὰ ψηφιστεῖ μιὰ ὄρ' ἀρχύτερα νόμος ποῦ νὰ προστατεύῃ κάθε συγγραφέα ἀπὸ τὸ μασκαράλικο ποῦ μπορεῖ νὰ πάθει, νὰν τὸν ἀρπάξουν ἀπὸ τὸ σβέρκο οἱ διάφορες «Ἑσπερινές» καὶ νὰν τὸν κάνουν ἀνάγνωσμα.

Πρόθυμος φίλος
Ρ. Φρ.

Ἡ ἮΝΟΗ...

Φίλε «Νουμά»,

«Εἰς τὴν πεζὴν ἐποχὴν μας (γράφει κάποιος χαριτωμένος χρονογράφος μας) θὰ σκορπισθῇ καὶ κάπια πνοὴ ποιητικὴ μὲ τὴν ἀγγελιομένην ἐκδοσὴν τῶν «Ἀπάντων τοῦ Ἀλεξ. Σούτσου». Ἄν εἶναι προὴ ἢ ἔχι τὰ ποιήματα τοῦ Ἀλεξάντρου Σούτσου δὲν τὸ γνωρίζω. Τοῦτο μόνον ξέρω πῶς πανηγυρικῇ ἐκδοσῇ τοῦ Σούτσου σήμερ' μοιζεῖ σὰν — βάλε ὅποια παρομοίωση θέλεις ἐσύ ποῦ νὰ δείχνῃ τὸν κωμικὸ ἀναχρονισμὸ καὶ τὴν νοστιμάδα τοῦ ξαναζεσταμένου λαπαῦ.

Δικός σου
ΞΕΠΝΟΗΣ

ΟΙ «ΚΑΝΗΦΟΡΟΙ»

Φίλτατε «Νουμά».

Εξοχή η ιδέα να ντυθούν στα άσπρα διακόσες...

Είναι αλήθεια, πώς πρέπει να γλεντήσουν οι ξένοι...

των Ευρωπαίων περίγελα και των Αρχαίων παλιάτσι.

Με αγάπη ΝΕΟΠΑΛΑΙΓΓΙΚΟΣ

ΚΕΡΔΟΣ 351,145 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναί! 351,145 δραχμές έδωσε μέχρι τουδε το γραφειον του τραπεζομεσιτου κ. Ιω. Φωτίου...

Ο κ. Ιω. Φωτίου θέλει ν' αναβιβάση το ποσόν τουτο εις 1,000,000 δραχμ και κλει τους θέλοντας ν' αγοράσωσι...

Όσαύτως ασφαλίζονται και λαχειοφόροι όμολογια της Έθνικης Τραπεζης...

ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΛΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

Από Πέμπτη σε Πέμπτη

Υπουργός Έσωτερικών ό Ν. Καλογερόπουλος

- Στοιωμοί. Περαιάς 1, Έπαρχίης 16. Λαθαμοί. Αθήνα 7, Περαιάς 3, Έπαρχίης 4. Κλεπιές. Αθήνα 4, Περαιάς 5. Απαγωγές. Έπαρχίης 2.

Ο ΦΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΩΝ ΚΟΡΦΩΝ

Μας γράφουν από τους Κορφοί πολλοί δασκάλοι πώς είναι ένθουσιασμένοι με τον νέον Έπιθεωρητή τους κ. Παπανικολάου.

Ο διορισμός του από καθηγητής των Αθηνών σε Έπιθεωρητή των δημοτικών σχολείων...

Ο κ. Παπανικολάου όλα αυτά τα καλά προσερίματα ζαστερα τάποδεξε ως τα σήμερα...

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις

Η Έθνικη Τράπεζα δέχεται έντόκους καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια και εις χρυσόν...

Το κεφάλαιον και οι τόκοι των όμολογιών πληρώνονται εν τώ Κεντρικώ Καταστήματι...

Τόκοι των καταθέσεων

Table with 5 columns: Interest rate, Term, and other details.

Αί όμολογια των έντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' έλογόν του καταθέτου νομαστικά ή άνώνομοι.

ΟΤΙ ΞΕΛΕΤΕ

Η Νίκη με το πρώτο φύλλο της ειπε και το πρώτο ψέμα, πώς δηλ. ό κ. Θεοτόκης...

— Στη διάλεξη ποίκανε ό Κοουούπης στην Πιάτρα για το «Μυστικό της ζωής»...

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ

τό ένα, κ' ένα φρ. χρ. για το έξωτερικό, πουλιούνται τα γραφεία μας...

- Του Ψυχάρου «Ταξίδι» (σελ. 502) και «Όνειρο του Γιαννίρη» (σελ. 268). Του Πάλλου «Όλλιος και φεγγάρι» (σελ. 120)...

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Είρ. Α. Δεντρο. Κέρκυρα. Λίβανι δρ. 20, συντρομή του 1905 και 1906 και σε ευχαριστούμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΛΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ

Όδός Ακαδημίας αριθ. 82.